

SVOBODNA SLOVENIJA

“ESLOVENIA LIBRE”

Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual No. 315759

Año (Leto) VIII (3) No. (Štev.) 48

BUENOS AIRES,
30. NOVIEMBRA (NOVIEMBRE)

1950 - Año del Libertador General San Martín - 1950

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3324

Victor Martínez 50 - Buenos Aires

J. EV. KREK IN MI

Pred 35-imi leti rojeni Krek je v 52-ih letih svojega življenja tudi pošteno zaslužil, da njegov spomin ne umre med Slovenci. Če že ne hvaležnost, ki ni posebnost razvita čednost med nami, vsaj življenjski nagon nam veva, da ga ne pozabimo. Saj se tudi pri njem še vedno moremo učiti, kako je treba življenje obrniti, pa četudi ne zapiramo oči pred njegovi vimi napakami.

Krek je bil zelo nadarjen mož. Mnogim malomiselnim ljudem je nadarjenost čarobna beseda, ki razloži vse, zlasti pa pomaga nalagati dolžnosti in delo drugim ter opravičati in opravičevati lastno lenobo. Vendar pa je treba priznati kolikostne in kakovostne razlike v nadarjenosti. Enako pa ne smemo pozabiti, da nadarjenost ni le dragocen, ampak tudi nevaren, kdaj vsaj nadležen dar.

H Krekovi nadarjenosti je spadala tudi njegova skoraj neizčrpna življenjska sila (vitalnost), ki mu je omogočila neutrudno delo. A v njej so imele svoje korenine tudi njegova močna senzitivnost, njegova čustvenost, ki se je mogla stopnjevati v strastnost in je prinašala peko nestalnost v njegovo delovanje, njegova občutljivost in razburljivost, kakor se mu očitajo. Po naravni nadarjenosti, ki ni odgovoren zanj, bi bil mogel postati velik svetnik ali zaiti v nasprotno skrajnost. Njegova zasluga pa je tudi, da je znal in hotel narediti iz sebe velikega kulturnega delavca.

Druga važna lastnost Krekova je bila zavest nekega poslanstva, zavest, da ima na svetu opraviti neko nalogo. To je pristno človeška zasvet, vendar je čisto tako šibka, da marsikdo misli, da je svojo življenjsko nalogo izpolnil, ker se je rodil, zrastle in zapustil potomstvo. Pri Kreku ta zavest morda ni bila dovolj jasna in določena, kajti bil je pač poklican, da vodi na tem ali onem področju javnega dela, ne pa, da dela na vseh in opravi tudi take opravke, ki bi mogli drugi izvršiti.

Delo, trdo in obilno delo je čarobna palica, ki pomaga najti zaklad uspeha. Krek je bil izredno delaven, pravi garaj. Garanje samo po sebi ni zlo, celo nujna potreba; velike storitve so plod neutrudnega dela. Zlo postane garanje, kadar kvari zdravje ali hromi duha. Če Slovenec greši z garanjem, običajno to stori, ker mu žrtvuje duha. Lakomnost, "lakota slave, blaga", je skoraj edina sila, ki mu more vzbuditi pretirano delavnost. Najmanj verjetno pa je, da bi se Slovenec pretegnil v delu za skupno dobro. Na tem polju na seje, hoče le žeti.

Povsod se najdejo izjeme. Krek je garaj za skupnost. Njega ni gnala lakomnost. Največ dela je opravil zastoj. Še svoj denar je pri tem napravil in razdal. Ni pa dovolj varoval svojega zdravja. Zlasti pa se zdi, da je pogrešil, ko je dopustil, da mu je preobilo podrobno delo hromilo stvarilnost. Kajti razlikovati nam je treba med ustvarjalnim in izvrševalnim delom. Drugačje more opraviti kdorkoli; nihče ni premalo sposoben, prevzame naj pač tisto, za kar je sposoben. Opraviti ga more, kadar hoče, posveti mu lahko 8, 10 ali 16 delovnih ur, če hoče in če zmore. Čim več življenjske sile ima, več more narediti; slabši se mora seveda omejiti. Toda ustvarjalno delo, ki terja posebno nadarjenost, dasi ta ne zadostuje, se ne da naložiti komur koli, niti ga ni mogoče omejiti na 8 ali na 16 ur na dan. V njem je nekaj skrivnostnega. Kadar obsede človeka, ga sili k delovanju in ga ne zapusti; zasleduje ga na ulici in na sprehodu, celo v postelji gre za njim in mu ne da spati. Vzame mu ves čas in zajame človeka celega. Da ga more opraviti, se mora posvetiti njemu samemu. Krek pa je svoj čas razdobil in ustvarjalca vpregel v jarem težakih opravkov. Preveč sil je napravil z izvrševalnim delom, zato pa niso mogle dozoriti njegove velike zamisli, zato ni mogel dognati svojih načrtov, zato so ostale mnoge sibe točke v vsej njegovi

delavnosti. Njegovo delovanje "na drobno" se nam ni izplačalo.

A to nikakor ni bila samo njegova krivda. K temu ga je tiral slovenski izvirni greh, neka lenobnost slovenske množice, ki pusti da se izgara do izčrpanosti, kdor se zaveda potrebe, da se kaj naredi; s svojo brezbriznostjo ga sili, da opravi sam vse, tudi najbolj težko delo, sama pa stoji ob strani in ga še priganja ter kritizira, če mu ne uspe vse, kakor bi ona hotela. Krek bi mogel biti odlični arhitekt pri graditvi naše kulture, pa je moral sam mešati malto in polagati opeko pri zgradbah, ki jih je postavljaj. Mogel bi postati odlični znanstvenik, morda pesnik, vzgojitelj, častnik ali še kaj, pa je trosil svoje življenjsko silo v opravkih, ki bi jih mogel izvršiti kdorkoli, ko bi si le malo podvihajl rokave.

Ali je zares bilo potrebno, da je poleg svojega velikega dela, kjer ga menda res ni bilo mogoče nadomestiti, imel kakih 3000 govorov in predavanj in napisal dvakrat toliko časniških člankov, ali da je v enem samem društvu v desetih letih 36 krat predaval, da je v enem samem volilnem boju govoril na več ko 60 shodih?

V tej luči moramo gledati tudi njegove napake. Nekatero, kakor je bilo že omenjeno, izvirajo iz iste njegove narave, ki mu je omogočila, da je opravil ogromno delo, ki še ni precenjeno. V njih se je pokazala druga stran velike nadarjenosti; veliki duhovi se morajo tudi boriti z velikimi težavami in izkušnjami. In je krivična sodba malih duš, ki mislijo, da so krepkosti, ker mnogih izgredov niso zmožni.

Drugi vir Krekovih napak pa je njegovo delo. Pri gradnji hiše lahko zagreši kako napako le tisti, ki jo žida, ne tisti, ki ob strani stoji in le nerga. Tudi more pasti in dobiti kako buško, kdor se je povzpela na odre. Toliko laže se

mu kaj pripeti, če mora istočasno misliti na milijon stvari. Zato napak ne smemo le šteti; tehtati in primerjati jih je treba s storitvam in uspehi. Pa ne le pri drugih, marveč tudi pri sebi; to najprvo!

★

Slovenci velikih mož ne cenimo. Še skoraj zamerimo jim, da se drznejo biti večji od nas. Hočemo, da bi z nami ostali pritlikavi tudi oni. Prav zato s posebnim užitkom iščemo na njih napak in si jih tudi izmislimo, če jih ne odkrijemo zadosti. Ali se v tem izraža le "die berühmte kranjska fofšija", kakor je to našo "čednost" nazval Dežman? Ali pa morda hočemo zmanjšati ugled velmož, da si utešimo vest, ki nam kdaj pa kdaj morda le pravi, da bi tudi mi mogli in morali kaj storiti? Če je tako, bi bilo treba večkrat spregovoriti o delu naših kulturnih delavcev, morda pa le še ni vse izgubljeno med nami.

Naj tudi Krekov spomin budi naše vesti! Saj je on bil eden od najvidnejših naših vodnikov v dobi, ko se je pri nas mnogo delalo in storilo, čeprav v tem ali onem tudi pogrešilo. To je bila doba, ko se je v našem ljudstvu, mnogo prav po zaslugi Krekove besede, govorene in pisane, vzbudila silna volja po gospodarskem in kulturnem dvigu. V tej dobi se je menda v vsej naši zgodovini največ storilo za ostvartev tega, kar bi mogli imenovati ljudska kultura, s katero se tudi mi mnogo bolj ponašamo, kakor pa smo prežeti od nje. Naj bi Krekov duh ponovno vzbudil v naših tezaških dušah tako voljo do dviga, napredka in izpopolnitve, da se ne bomo tako krčevito bali dela in napora, da bomo postali zopet zmožni postavljati si in dosegati višje življenjske in kulturne ideale, kakor pa je postati pisar! Ali pa, če že tega sami nismo zmožni, da bomo vsaj veseli tistih med nami, ki morejo pokazati več življenjske sile in podjetnosti ter kulturne volje!

Vinko Brumen

PISMO IZ USA

Dragi g. urednik!

Ne mislim vam napisati kake razprave o volitvah, ki so bile 7. nov. v Z. D., ampak samo pismo. Nekaj opazk napišem, ki morda dajo malo več pogleda v ameriško politično življenje. Gotovo so bile te volitve značilne in za ameriško javno življenje pomembne, vendar ne bodo prinesle kakih večjih odločitev niti v domači politiki. Mi, ki smo najbolj zainteresirani na ameriški zunanji politiki, moremo reči, da tudi v tej ne bo globokih sprememb, zakaj Z. D. ne morejo več nazaj iz boja, ki ga jim je vsilil svetovni komunizem, pa naj je na vrhu ena ali druga stranka. Kljub temu upam, da bo ena ali druga stvar iz dvoboja dveh velikih strank v naše bralce zanimala.

Z. D. imajo volitve vsako leto prvi tork v novembru. Če ne volijo predsednika, senatorjev ali poslancev, pa volijo lake sodnike in druge javne funkcije. Vsako četrto leto so na vrsti volitve predsednika. To so najpomembnejše volitve. Takrat je tudi udeležba volilcev največja. Tako je leta 1948 volilo 48.833.680 volilcev. Rekordno predsedniško leto je bilo 1940, ko je volilo 49.820.312 volilcev. Vsako drugo leto volijo Amerikanci vse poslance in tretjino senatorjev. Tako leto je bilo letos. Volilo je letos 41 milijonov. Prejšnja najvišja udeležba za tako leto je bila l. 1938 z nekaj nad 37 milijoni. Leta brez splošnih volitev poslancev pokažejo seveda še manjšo udeležbo. Največ voli malo nad 60% upravičencev. Hitlerja in Tita Amerikanci z udeležbo še ne bodo tako hitro dosegli.

Nekaj posebnega so v Z. D. primarne volitve, to je volitve, kjer demokratje in republikanci določijo svoje oficijelne strankine kandidate za poslance in senatorje. Tako so včasih v okraju trije republikanski ali štirje demokratiški velemožje, ki bi radi postali poslanci. Ti priglase svojo kandidaturo. Zač-

ne se agitacija med volivci, naj jih izberejo za uradne strankine kandidate. Ta izbira se izvrši pri posebnih volitvah, ki jih imenujejo primarne volitve. Na določen dan, ki je različen v različnih državah, republikanci izbero na posebnih volitvah svojega kandidata in demokratje svojega. Kdor zmaga, je oficijelni kandidat stranke za prvi tork v novembru. Poleg teh kandidatov strank more seveda kdo kandidirati tudi na svojo roko, pa navadno z bolj majhnim upanjem. Kdo se ne spominja iz starega kraja težav z zbori zaupnikov in postavljanjem kandidatov. Ameriški sistem obide mnoge teh težav; vseh seveda tudi ne odpravi.

V Z. D. torej vsako lahko kandidira, ki izpolni gotove pogoje, vendar je v Ameriki globoko ukoreninjena tradicija dvostranskega sistema. Na eni strani republikanci, na drugi demokratje. Zelo bi se motil, kdor bi pri enih ali drugih preveč povdarjal kaka načela; zlasti ni iskati svetovno-nazornih načel. Ko vsako četrto leto stranki postavi vsaka svojega predsedniškega kandidata, proglasita tudi svoj program delaplatform. Ta je navadno tak, da naj bi vabil volice. V mnogih točkah se včasih programa obeh strank komaj kaj ločita. V obeh strankah najdeta skrajne levčarje in desničarje. Prve imenujejo liberalne, druge konservativne. Vselej pa se je treba vprašati, kaj kdo pod to besedo razume. — Na jugu Z. D. so skoro sami demokratje, toda ti se upirajo navadno vsaki naprednejši misli. Imate pa med demokrati tudi poslance in senatorje, ki so se pred leti navduševali za vse, kar je komunistična propaganda diktila. Pa so med republikanci tudi ljudje, ki bi bili radi zelo, recimo, liberalni. Južne države trdi na demokratiški strani stara tradicija odpora proti severu. V krvavi in včasih prav kruti civilni vojni so bile južne države pred 85 leti poražene od severnih čet.

NUEVO ANIVERSARIO DE LA SECRETARIA DE TRABAJO

Imponentes contornos alcanzó la concentración de los trabajadores para festejar el aniversario de la Secretaría de Trabajo el 27 de Noviembre 1950. Una vez más todos los trabajadores han expresado al presidente de la Nación y a su esposa señora Eva Perón su más amplia solidaridad por la obra social que realizaron. El pueblo reunido alrededor de su líder exteriorizó su alegría al ver colmadas en el séptimo aniversario de la creación de esta casa de los trabajadores sus más caros anhelos y esperanzas.

En su discurso el presidente de la Nación, general Juan D. Perón evocó la obra cumplida durante estos siete años, para consolidar la revolución justicialista que ha transformado la Argentina en una nación justa, libre y soberana.

La esposa del primer mandatario, señora Eva Perón exaltó también la labor cumplida. Su discurso fué precuentemente interrumpido por los cálidos aplausos y exclamaciones de la concurrencia.

El ministro de Trabajo y Previsión señor Freire presentó un cuadro amplio del bienestar y felicidad del pueblo argentino ante la labor cumplida por el gobierno del General Perón.

La gran efemérides fué ocasión para adhesión unánime del pueblo argentino quien celebró el día con un paro general de todos los gremios.

OBLETNICA MINISTRSTVA ZA DELO IN SOCIALNO PRESKRBO

Z velimi manifestacijami je argentinski narod proslavil dne 27. novembra 1950 sedmo obletnico obstoja Ministrstva za delo in socialno preskrbo. Znova so delavci, zbrani okoli prezidenta generala Juana D. Perona in njegove soproge ge. Eve Peron, izrazili solidarnost njunemu delu. Z veseljem so dali duška svojim nazorom, da so ureničeni cilji in želje delavstva.

V svojem govoru je prezident general Peron orisal obširno delo, ki ga je opravilo ministrstvo v sedmih letih, ko je utrjevalo revolucijo justicializma, ki je spremenil argentinski narod in argentinsko državo v pravično, svobodno in suvereno celoto.

Soproga prezidenta ga. Eva Peron je tudi podčrtala opravljeno delo. Njen govor so vsi navzoči pogosto prekinili z navdušenim odobravanjem in ploskanjem.

Minister za delo g. Freire je podal obsežno sliko o blagostanju in sreči argentinskega naroda, kar je oboje bilo doseženo pod vladno generala Perona.

Ta veliki dan je bil prilika, da je argentinski narod pokazal, kako se pridružuje v celoti tej proslavi in so vse delavske organizacije in vsi stanovi proglasili za čas proslave splošno stavko.

OFENZIVA KIT. KOMUNISTOV NA KOREJI

Na Koreji se je v začetku preteklega tedna položaj ustalil ter je skoro na vsem bojišču zavladal mir. Amerikanci so se pripravljali na "zadnjo" ofenzivo, medtem ko so izvidniška letala ugotovila, da so se kitajski oddelki pričeli umikati v Mandžurijo. Vojaški strokovnjaki tem umikom niso pripisovali v začetku prevelikega pomena, ker so jih smatrali za redne vojaške pregupacije. Umik se je nadaljeval v večjem stilu, tako da je moskovski radio objavil, da "se Kitajci umikajo samo začasno, ker bodo z novimi silami potem vrgli v morje ameriške imperijalistice in vojne hujskače."

MacArthur je v ponedeljek priletel iz Tokija na bojišče, kjer je osebno dal znak na začetek ofenzive, "s katero bomo končali korejsko vojno ter bodo ameriški vojaki za božič že doma, če bodo očistili vse področje do mandžurske meje." Ofenziva se je pričela s sedmimi divizijami in s hudimi napadi ameriškega letalstva. V prvih zaletih po globokem snegu in v mrazu do 20 stopinj pod ničlo, so Amerikanci in južni Korejci zavzeli velike predele sovražnikovega zaledja proti reki Yalu. Najhušji pritisk so izvajali na jugozahod-

nem delu proti Sinjuju in Antungu, ki sta bila močno bombardirana ter proti severu naravnost na sibirsko mejo, kateri so se približali na 79 km. Ofenziva je dobro napredovala do torka zvečer, ko so borbo posegli številni rdeči kitajski oddelki ter na nakaterih mestih prisili Amerikance in Korejce na umik do 32 km. Na ameriški strani se bori ok. 110.000 mož, na komunistični pa prav toliko. Prihajajo pa z mandžurske strani nove rdeče divizije ter je Mac Arthur vrgel v borbo že nekatere rezerve.

Vzrok za MacArthurjevo ofenzivo je po mnenju opazovalcev ta, da hoče ugotoviti, v kakšnem obsegu se namenjajo Kitajci ali Sovjeti vmešati v korejski konflikt in izsiliti hitro odločitev, tako ali tako. MacArthur hoče tudi doseči odločitev zaradi nezaupanja v razprave v ZN v New Yorku.

Amerikanci so dosedaj ujeli že nad 200 rdečih Kitajcev. Pred dnevi so Kitajci izpustili iz ujetništva 27 ameriških vojakov z naročilom, naj svojemu poveljstvu povedo, "da se Kitajci nočejo boriti proti USA prostovoljno". Opazovalci smatrajo to kitajsko potezo kot propagandno.

Tega še niso pozabili. Abraham Lincoln se je boril kot predsednik proti njim in ta Lincoln se smatra za nekega očeta republikanske stranke. Te stare rane še niso pozabljene in so ustvarile svojevrstno tradicijo. Tudi republikanci imajo svoje tradicije. Marsikje med farmarji na Srednjem Zpadu drži republikansko pripadništvo od rodu do rodu.

Kljub vsem tradicijam pa vendar včasih odločajo pri volitvah čisto drugi razlogi, ki imajo s strankarskim pripadništvom malo opraviti. Tako je v državi Wisconsin 10 poslancev za kongres. En sam je demokrat. In zakaj? Ker je Poljak in kandidira kot demokrat v okraju, kjer absolutno odločajo Poljaki. Poljaki ga volijo kot Poljaka, ne kot demokrata. V newyorški državi je kandidiral za senatorja znani liberalni Jud Lehman, ki je bil svoječasno predsed-

nik UNRRA-e, ki je toliko storila za komuniste v deželah za železnim zastorom. Zagotovljene ima vse judovske glasove. Ker se drugi cepijo, dosledno vselej zmaga. Vsi vedo zakaj, nihče pa tega ne zapiše, da ga ne bi kdo proglasil za antisemita. Zanimivo so se razvile letos tudi volitve za newyorškega župana. Kandidirali so trije v Italiji rojeni Italijani. Eden na uradni republikanski listi, eden na uradni demokratiški, eden pa kot neodvisen upornik proti demokratiški stranki. In ta je zmagal. Vse stranke so mogle malo vplivati na volice proti njemu. Vzrok je bil sledeči: Impellittie je bil po odstopu prejšnjega župana O' Dwyerja par mesecev kot njegov namestnik dejanski župan. V tej dobi je bila odkrita velika korupcija med newyorško policijo. Impellittieri je to dobro porabil in stal (Nadaljevanje na 2. str.)

Pismo iz USA

(Nadaljevanje s 1. str.)

pred volivci kot junak, ki čisti Avgijev hlev. Oficijska demokratska stranka, h kateri je pripadal, ga ni hotela kandidirati, pa je udaril na svojo roko ter zmagal. Kako strankam uidejo vaje iz rok, je značilen zgled država Ohio. Tam je kandidiral eden vodilnih republikancev Taft za senatorja. Od Trumana do li je v demokratski stranki vse delalo, da bi ga vrgli. Toda zmagal je z ogromno večino. Čeprav so voditelji delavskih unij potrošili čez milijon dolarjev za njegov poraz, so ga delavci na kljub demokratski stranki in svojim unijam vseeno volili. Prav v isti državi je kandidiral na demokratski listi za guvernerja slovenski rojak Lausche. Tudi ta je v isti državi zmagal z lepo večino. Dokaz, da so mnogi volilci istočasno volili republikanskega senatorja in demokratskega guvernerja. Torej za dve stranki. Ne po strankarski pripadnosti, ampak po osebnostih.

Ko člankar v "N. Y. Times" na večer pred volitvami razmišlja o dvostrankarskem sistemu, pravi, da ima voliec sicer malo izbirati. Navadno samo med dvema kandidatom, ki ju malo pozna. Vendar pa more dati občutiti svoj glas. Domisljajca more odstraniti, nesposobneža zavreči in podkupljivega pognati iz javnega življenja. Vsaj en dan je volivec gospodar. Čeprav demokracija ni nikakoli popolnost, vendar je vse kaj drugega kot diktature.

Te novembrske volitve so imele eno posebnost. Vsi listi se strinjajo v tem, da so bile to najbolj umazane volitve, kar jih sedanji rod v Ameriki pomni. Obrekovanje, sumničanje in zmerjanje je prišlo do viška. Že omenjeni N. Y. Times pravi: "Politična kampanja l. 1950 je gotovo ena najbolj umazanih v zadnjih letih." Potem nadaljuje: "Tako do konca gre uničevanje osebnosti v nekaterih slučajih, da bodo mnogi, ki pridejo v javni urad, izgubili zaupanje volivcev. Najbolj resna posledica tega bo, če se to nadaljuje, da bo vedno težje dobiti spodobne moke, ki bi se potegovali za javne urade." — Tudi vzrok, da je borba postala tako umazana in osebna, časopisi odkrivajo. Leta 1948 je večina Amerike mislila, da bo Truman padel. Republikanci so bili tako prepričani o svoji zmagi, da so njih vodilni kandidatje govorili bolj o bodočem delu in so se izogibali osebnih napadov. Truman pa je napadel na vse strani kot besen in je — zmagal. Republikanci so po svojem porazu zlasti svojemu predsedniškemu kandidatu Dewey očitali, da se je boril z rokavicami in bil zato tepen. Tepeni republikanci so sklenili, da morajo porabiti demokratsko taktiko, ako hočejo zmagati. In tako so letos oboji zmerjali, kakor se le da na angleškem jeziku. Znani žurnalista James Reston je teden dni pred volitvami zbral nekaj cvetk iz te borbe. Tako navaja, kako so demokratje naperili najhujše kanone proti Taftu. V brošuri, kjer ga najprej smešijo in blatijo, dopovedujejo demokratje delavcem na primer, da je Taft glasoval proti predlogu za najmanjšo urno mezdo 65 centov. Reston pravi, da je to res. Toda Taft je glasoval proti temu predlogu, ker je glasoval za drugega boljšega, da je namreč najmanjša mezda 75 centov, kar je tudi obveljalo. Toda to so demokratski napadali izpustili. Prav tako so Taftu podtaknili izrek njegovega očeta pred 50 leti. Morda je Taft zmagal s tako večino, ker se je borba proti njemu zdela volivcem le preneuma. Na drugi strani pa so hoteli republikanci napraviti vse demokrate vsaj za na pol komuniste in so izrabili vsako besedo, ki jo je kdaj kdo izustil v letih, ko je cvetelo vojno in povojno prijateljstvo z Rusijo.

Kdo je zmagal? Demokratje so obdržali večino v senatu in v poslanski zbornici, toda utrpeli so obenem težke poraze. V senatu so izgubili pet mest, ki so jih zasedli republikanci. Razmerje je sedaj 49:47. (Vsaka država ima namreč dva senatorja.) V poslanski zbornici so izgubili demokratje 27 sedežev. Razmerje je sedaj 236 proti 199. Najbolj občutijo demokratje svoj poraz, ker so izgubili voditelja senatske večine Scott Lucas-a iz Illinoisa in senatorja Millard Tydings-a iz Marylanda. Zadnji je padel, ker je bil predsednik odbora za preiskavo proti komunizmu v raznih državnih uradih in je kot tak ščitil razne komuniste prijazne osebnosti. To mu je odneslo senatorsko čast. Po številu glasov so dobili republikanci približno 22300000 glasov in demokrate 18700000. Pa te številke niso odločilne. V mnogih južnih državah, kjer so demokratje absolutni gospodarji,

Iz svobodnega sveta

ANGLIJA — Diplomatski krogi v Londonu so izrazili mnenje, da bodo vse države Atlantskega pakta pričele z gospodarsko blokado sovj. zone Nemčije, ako bi Sovjeti ponovno uvedli blokado nad Berlinom.

Attlee je v parlamentu objavil, da bo v kratkem sklicana tajna seja predsednikov vlad vseh držav britanskega imperija, na kateri bodo obravnavali pereče probleme; Churchill je to idejo toplo pozdravil.

Vlada je sklenila, da bo odslej orožje dobavljala samo državam, članicam Atlantskega pakta; tako bi Egipt izpadel.

John Rogge, ameriški udeleženec mirovnega kongresa v Moskvi, je izjavil, da je prišel do spoznanja, da ZSSR nikakor ne želi miru. Rogge je tudi odstopil kot podpredsednik mirovnih kongresov.

Vlada je poslala vladi rdeče Kitajske pomirjevalno noto, v kateri ji sporoča svoje prepričanje, da čete UNO, ki operirajo na mejah Mandžurije, nikakor ne ogrožajo kitajske samostojnosti.

ATLANTSKI PAKT — Ministrski sestanek državnikov Atl. zveze je prestavljen na mesec januar, ker namestniki zun. min. niso mogli do časa izdelati zahtevanih predlogov in delovnega programa.

EVROPSKA ZVEZA — Zastopniki nemške soc. stranke so se izrekli proti združitvi jeklarske in premogovne industrije (v smislu Schumanovega načrta) ter postaviti enotne evropske armade z nemško soudeležbo, dokler ne bo Nemčija popolnoma izenačena z drugimi zavezniki.

Zastopnik Adenauerjeve stranke je na posvetovanju izjavil, naj bi bil nemški doprinos evropski skupnosti istoveten s federalizacijo Evrope in to brez Anglije ali pa z njo. — Na istem zasedanju je zastopnik Turčije dejal, da bo treba misliti na to, kako sčasoma vključiti v obrambo Evrope tudi "junaške vojske" Španije in Jugoslavije.

Delovni odbor Evrop. skupščine je sprejel z 18 glasovi (1 proti ter 2 prazna) predlog o postavitvi skupne armade, kakor je to bilo predvideno v sklepu držav članic Atl. pakta — skupna armada evropskega zahoda ter USA in Kanade; isti odbor je tudi mnenja, da sleherna vključitev zah. Nemčije zahteva tudi nemško udeležbo.

FRANCIJA — Prišel se je proces proti uredniku lista "Lettres Françaises", ki so pisatelja Davida Roussetja obdolžile, češ da niso resnični podatki, ki jih v svoji knjigi navaja o koncentracijskih taboriščih v ZSSR. Isti list je že vodil pravdo proti Kravčenkū ter jo izgubil.

NEMČIJA — Nemška vlada se je pri tožila zaradi postavitve kvote izvozu premoga iz Porurja v prvih treh mesecih 1951 (63 milijonov ton), češ da je bila postavljena brez nemškega pristanka.

Vlada je izjavila svojo pripravljenost, poravnati vse dolgove, ki jih je nacistična vlada naredila v času pred vojno.

Zah. berlinske oblasti izdale nalog,

je udeležba pri volitvah zelo majhna. Tam marsikaj demokratski poslanec sploh ni imel nasprotnika.

Kaj je odločevalo v tem volivnem boju. V prvi vrsti pač vprašanja zunanje politike in strah pred svetovnim komunizmom. Republikanci so našli demokrate vse grehe Rooseveltove in Trumanove od Teherana, Jalte in Potsdama, kazali so, kako je Trumanova administracija v Aziji naravnost pomagala komunistom, ki so jih vladni krogi opisovali kot agrarne reformatorje, na konja in kako je brez potrebe s tako politiko privedla do korejskih dogodkov. Republikanski agitatorji so radi dodajali, da je Amerika šla v vsako večjo vojno ravno pod demokrati in torej tako so sklepali — po njihovi krivdi. Strah pred komunizmom je velik. Ker je Truman izrekel marsikako ostro besedo proti tistim, ki so iskali komuniste v vrstah državnega uradništva, se je sedaj njegovim kandidatom vsaka taka beseda dvakrat otepala.

Drugi razlog, da so republikanci spet dvignili glave, je v odgovoru na vprašanje, kako daleč naj država posega v gospodarstvo. Trumanova administracija povdarja takomeno v a n i "Fair Deal", nekateri to označujejo z "Welfare State", pri čemer država jemlje z davki iz žepov državljanov dolarje, da z njimi podpira razne institucije. Pri tem raste državni aparat in moč centralne vlade. Šlo je tako daleč,

po katerem ni dovoljeno vrniti sovj. oblastem nobenega Nemca, pa naj se sovj. obtožba glasi kakor koli.

Pri deželnih volitvah na Bavarskem je Adenauerjeva stranka dobila 64 mandata, socialisti 63, kmečka stranka 39, begunska stranka 26 in druge stranke skupno 12. Razliko enega mandata štejejo kot najboljši dokaz za nemško odklanjanje ponovne oborožitve, ki jo zagovarja Adenauer, socialisti pa odklanjajo.

V ZN so preložili razpravo o kitajskih obtožbah proti sovjetskemu prodiranju po Aziji iz političnega odbora v Malo skupščino. Čangkajškov delegat je opozoril svet na dejstvo, da ZSSR edina želi vojno ter to dokazujejo vsa njena vojaška in politična dejanja. Govorili so tudi drugi delegati, ki su podprli kitajskega in zahtevali, da "NZ že enkrat razčisti s krepko roko to vprašanje in naj ne zapirajo oči pred dejstvi. Če tega ne storimo, potem je bolje, da ZN razpustimo."

V New York so tudi prispeli rdeči kitajski delegati na razpravo o Formozi in Koreji ter so po nekaterih poročilih postavili pogoj za prenehanje pomoči rdečim Korejcem: umik ameriške sedme flote s Formoze in priznanje rdeče Kitajske. Amerikanci so v zvezi s tem opozorili Angleže, naj se ne spuščajo predaleč v pogajanja s Kitajci, ker itak oni zapirajo vrata za mirno rešitev položaja na Daljnem vzhodu.

Številne ameriške vojske in politične osebnosti so se pričele močno zavzemati za uporabo atomske bombe proti Kitajski. Ameriški delegat v ZN Austin je tudi pozval Kitajsko, naj se izjavi za mir ali za vojno.

Ameriški škof Michael J. Ready je po prihodu iz Rima v New York izjavil, da

Koledar Svobodne Slovenije

NI SAMO ZBORNIK politično zgodovinskih in spominskih razprav, temveč je tudi najboljši in najtehtnejši Zbornik našega emigrantskega leposlovja. Iz vseh krajev slovenske emigracije so prispevali slovenski leposlovni ustvarjalci svoje najnovejše ustvaritve tako v pesmi kakor v prozi. V letošnjem KOLEDARJU boste lahko brali lepo povestico iz Slovenskih gor, ki jo je spisal "pesnik gor" Stanko Kociper, avtor romana "Goričane"; Šulinov je po svoji leposlovno psihološko obdelal srečanje dr. Janeža na poti na Kitajsko na barki s potnico, ki se je po poslovljni večerji vrgla v morje; Andrej je dramatično ob psu pokazal vrnitev našega fanta s Koroškega domov; Tine Debeljak je po svoje doživel "prvi sneg" v pampi; Mernik je vizionarno nakazal bodočo strahoto vojne ob Štajerskem "nacistu"; Novak slovo "dveh sre" s Koroškega, Janko božični taboriški motiv, Va nas popelje med smučarje v Bariloche in tam doživi svojo zgodbo, čb kateri se bo marsikdo z vzdihom spomnil svojih smuk po naših planinah, itd. itd. Najrazličnejši pisatelji od vseh stra-

"so v Titovi Jugoslaviji umorili 378 duhovnikov in zaprli še drugih 400. Nisem proti pomoči jugoslovanskim narodom, pač pa proti pomoči rdečemu Titovemu režimu. Titov režim ni demokratski. Razpustil je vse cerkvene redove v Sloveniji, Bosni in Hercegovini ter izvaja vedno hujši pritisk nad jugoslovanskimi narodi."

Za železno zaveso

TITOVA JUGOSLAVIJA — Amer. vlada je pripravljena poslati FLRJ posebno živilsko pomoč v višini 50 mil. dolarjev, ki naj bi bila namenjena predvsem vojski, v namenu "okrepitev njene obrambne moči".

Tito je nekemu novinarju izjavil, da je zasedba FLRJ možna samo preko trupel jug. ljudstva, kajti, če nam bodo ZSRR in kominformovci še bolj ogrozili mir, bomo nakupili vse za obrambo potrebno orožje na zahodu. On osebno pa s kakšno skorajšno invazijo v FLRJ ne računa.

FLRJ miličnik, ki je stal na straži pred egipčansko ambasado v Beogradu, je bil ustreljen; storilec so neznani.

Z odprtjem železniške proge Beograd-Solun in Bitolj - Solun so prvič po končani vojni stekli vlaki med Grčijo in FLRJ. Istočasno so nastopili svoja službena mesta zastopniki Grčije v Beogradu ter FLRJ v Atenah.

Tiranski radio je objavil, da je FLRJ z zaprtjem alb. ambasade v Beogradu dejansko prekinila stike z Albanijo, kar vse je v duhu "fašistične politike, ki jo beograjski vladi diktirajo njeni zahodni gospodarji, Amerikanci in Britanci".

MADŽARSKA — Sovj. čete so z dovoljenjem madž. vlade zasedle važnejše obmejne kraje in področja, kjer so bile doslej madž. čete; slednje so odšle na poseben študijski tečaj v Rusijo.

ni do našega najplodnejšega Karla Maurserja, ki je v plastičnih besedah pokazal baladni smisel "Dvajsetega stoletja".

Kakor pisatelji so se zbrali tudi pesniki iz Argentine, Amerike, Koroškega in Tržaškega ter Anglije, da se predstavijo v Koledarju in zažive vnovič novo leto z našimi beročimi ljudmi. Tu je Valiant, je Janko, je Kalin s tradicionalno kolednico, pa še s pesmijo iz novega Vetrinjskega cikla itd., je Igor z značilno pesmijo "Tkalec", doživljajem iz naših fabrik, je Črtimir z nočnimi miselnimi pesmimi, je Budnik s pesmijo Svobodi, so Kolarič in Jakopič in Borut in Ljubo in Janežič s slavnostno pesmijo našim "Taborom", navdihneno verjetno ob novem rastočem pomenu kulturnih taborov v Repentabru; Naše novo življenje in čustvovanje je zajeto v teh pesmicah, naša bol in naš up in nov zamah življenske volje!

Tako je KOLEDAR SVOBODNE SLOVENIJE prav gotovo najtehtnejši naš leposlovni zbornik, ogledalo naših kulturnih delavcev v letu 1950.

je velikih listov ne bero več razen novice in inserate. Res so veliki magazini kakor "Life", "Time", "Fortune". "S. E. Post", "Newsweek" močno pritiskali za republikance, vendar dvomim v njih uspeh, ker so leta 1948 delali isto pa brez uspeha. Radio in television bosta tudi način volivnega boja zelo spremenila. Prav tako niso shodi močno obiskani. Vsak sliši vse doma in tudi vidi. Republikanski kandidat za guvernerja v newyorški državi Dewey je stal zadnjih 18 ur pred volitvami skoro neprestano na television. Zelo so se vrgle letos v demokratsko politiko delavske unije. Grozile so le, da vržejo vsakega poslanca, ki jim ni všeč. Omenil sem že, da so samo proti Taftu potrosili čez milijon dolarjev. Pa vse kaže, da delavske unije pač obvladajo delavce v tovarni in v boju proti delodajalcem, politično pa še malo vplivajo na delavstvo. Zdi se, kakor da delavce vidi v delavskem unijskem voditelju nekakega bossa kot ga vidi v gospodarju tovarne. Amerikanec ne ljubi tistih, ki ga bosirajo, komandirajo.

Mislil sem ob teh volitvah, ali je med Amerikanci kaj več politične zavednosti, zavesti, da odločujejo s svojim glasom o usodi skupnosti, kakor je je bilo v starem kraju. Nisem je našel mnogo več. Vsi strankarski aparati spravijo na volišče malo več kot 6 ljudi od 10. Ali ni to apatija do javnih zadev? In v kolikih slučajih odločujejo čisto trenut-

ARGENTINA

Soproga predsednika republike gospa Eva Peron je te dni obdarovala najboljše učence ljudskih šol s poklonitvijo zastojnskih počitnic v letoviških krajih Argentine. Hkrati jim je čestitala ter želela v svojem imenu kakor tudi v imenu gospoda prezidenta republike srečen odmor.

Poverilne listine je predložil predsedniku Republike novi švicarski poslanik dr. Mario Guido Fumasoli.

Zvezni minister Nicolini je v spremstvu tajnika odpotoval v USA, kjer bo obiskal arg. veleposlanika pri washingtonski vladi dr. Remorina, ki je bil pred nekaj dnevi operiran.

Ustanovljena je bila Argentinsko-jugoslovanska trgovska zbornica v svrhu čim boljših trg. odnošajev med obojema državama.

Čilska tovarna cementa "El Melón" je prodala arg. tvrdkam spet 30.000 t. Portland cementa.

Arg. poslanik v Moskvi Juan Otero, ki prihaja na dopust v Buenos Aires, je novinarjem izjavil, da so "odnosi med Argentino in ZSSR zelo dobri" in "da je v ZSSR naletel na prav tako ugoden sprejem kot v drugih državah". Prihaja pa na dopust, da se navzaj se sonca, kajti v Moskvi ga ni preveč, ker je sedaj zima.

Ministrstvo za delo in socialno skrbstvo je izdalo posebno odredbo o določitvi počitnic delavcem, ki delajo za katero koli podjetje na svojem domu. Določila o dopustu se nanašajo na vse poklice.

Odločeno je bilo, da bodo na vseh ladjah na progi Buenos Aires - Asunción potniki dobivali dvakrat dnevno tiskani časopisi (bilten).

Te dni je bil v Mar del Plata 9. sestanek hotelirjev Argentine.

Nova določila o najemninah. S posebno ministrsko odredbo so te dni objavili nova določila o višini najemnine za nove in prenovljene hiše, v katere so se najemniki vselili po 1. januarju 1950.

Po teh določilih morajo lastniki hiš, novih ali prenovljenih, oddanih v najem po 1. januarju 1950, zaprositi za odobritev višine najemnine pri Stanovanjski zbornici, ki bo višino najemnine določila na 7% čistega dohodka od kapitala vloženega po lastniku (na osnovi predhodne odredbe št. 34.252/49, člen 25).

V isti odredbi je nadalje določeno, da se mora gornji predpis izpolniti v roku 60 dni po objavi odredbe, ako je bilo nova odn. prenovljena hiša že oddana v najem, ter z dnem vselitve v primerih še neizgotovljenih hiš. Stanodajalec in najemnik moreta sporazumno določiti začasno višino najemnine, katero pa je treba z odredbo Stanovanjske zbornice urediti v smislu odredbe zbornice tudi za nazaj. Prekrški bodo kaznovani.

V novi odredbi ni nikakih določil glede višine najemnine, ako se ta zdi najemniku previsoka, za hiše, najete pred 31. decembrom 1949. Pač pa je dopuščena možnost določitve višje najemnine v sporazumu med najemnikom in stanodajalcem, ako ima najemnik v hiši resnično takšne ugodnosti, ki tako visoko najemnino opravičujejo. Pa tudi te stanovanjske pogodbe mora odobriti Stanovanjska zbornica.

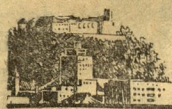
Državna statistika je izdala periodično poročilo o gibanju argentinskega prebivalstva v zadnjih treh letih. Po tem poročilu znaša število prebivalstva v Argentini 17.180.000. Ok. 7 milijonov ljudi je zaposlenih.

Železniška stavka, ki je zajela v ponedeljek progo gen. Roca, v dveh dneh pa tudi ostale proge, se je končala v četrtek popolnoma, ko so se po ukazu prometnega ministrstva vsi železniški uslužbenci vrnili na delo. Prišlo je do načelnega sporazuma med sindikatom in ministrstvom o povišanju plač.

ne koristi brez ozira na kaka načela ali brez pogleda v bodočnost.

Novembrske volitve so bile gotovo močan udarec proti predsedniku Trumanu. Ker južni demokratje včasih hodijo čisto svoja pota mimo demokratske stranke ali celo proti njenemu vodstvu, Truman nikoli ne more vedeti, ali mu bo kongres sledil ali ne. To je gotovo neprijetna situacija. Na drugi strani je gotovo, da se bo boj s svetovnim komunizmom nadaljeval, ker se temu vsiljenemu boju nobena stranka ne more izogniti. Na tem važnem vprašanju zaduje volitve niso ničesar spremenile.

F. R.



Novice iz Slovenije

KOLIKO LJUDI ŽIVI V JUGOSLAVIJI

Prinašamo v naslednjem rezultate ljudske štetja, ki je bilo v Jugoslaviji dne 15. marca 1948 in čigar uspeh so šele sedaj objavili, poleg tega pa še približno cenitev prebivalstva leta 1950:

	1948	1950
Srbija	6,528.000	6,711.000
Hrvatska	3,757.000	3,829.000
Slovenija	1,392.000	1,422.000
Bosna in Herc.	2,565.000	2,679.000
Makedonija	1,153.000	1,216.000
Črna gora	377.000	393.000

Najmanjši prirastek prebivalstva izkazuje Hrvatska (1,9%) in Slovenija (2,1%), deželi, kjer je komunizem najkrutejši. Zanimivo bi bilo zvedeti tudi, koliko je število grobov v naši domovini in primerjati to število z normalnim stanjem.

Jugoslovanski narodi. Po ljudskem štetju je v marcu l. 1948 živelo v Jugoslaviji:

Srbov	6,547.000
Hrvatov	3,785.000
Slovencev	1,415.000
Makedoncev	810.000
Črnogorcev	426.000
neopredeljenih muslimanov	809.000

skupaj 13,792.000

Poleg teh, da tako rečemo: privilegiranih narodov — pa je živelo v Jugoslaviji takrat še 12,6% prebivalcev, ki so pripadali štirinajstim različnim narodnostim. To so takozvane narodne manjšine:

Šiptarjev	750.000
Madžarov	496.000
Vlahov	103.000
Turkov	98.000
Slovakov	84.000
Italijanov	80.000
Ciganov	73.000
Romunov	64.000
Bolgarov	61.000
Nemcev	55.000
Čehov	39.000
Ukrajincev	37.000
Rusov	20.000
Židov	7.000

Presentljivo visoko je število "Šiptarjev"; včasih smo jim rekli kar Albanci ali Arnauti. Za 100 odstotkov posekajo junaske Črnogorce! Nemcev je še malo ostalo v Jugoslaviji: 55.000. Po vsej verjetnosti le tisti, ki so obljubili in dokazali zvestobo Titu in komunizmu in pa "strokovnjaki", ki jih Tito rabi za svoj raj, da pomagajo vleči Titov gospodarski voz iz blata.

Prebivalstvo Slovenije je po zadnjem ljudskem štetju bilo tako-le: 1.350.000 Slovencev, 16.100 Hrvatov, 10.600 Madžarov, 7.000 Srbov, 1.800 Nemcev, 1.460 Lahov. Izven Slovenije je na jugoslovanskem področju živelo 65.000 Slovencev, medtem na Hrvatskem, predvsem v Zagrebu 39.000 in v Srbiji 21.000.

Na ozemlju republike Hrvatske je l. 1948 živelo 2.975.000 Hrvatov, 544.000

Srbov, 44.000 drugih Jugoslovancev, poleg tega pa še 76.000 Italijanov, 51.000 Madžarov in nekaj Nemcev. Zanimivo je, da ne na Hrvatskem ne v celi Jugoslaviji Judje ne nastopajo kot narodnost, ampak so se vključili v druge narodnosti oziroma narodne manjšine. Hrvatje imajo velik del svojega naroda izven ljudske republike: v bosanski republiki jih je 614.000 in v srbski republiki 170.000. In vendar pravi Tito, da se mu je posrečilo to, kar se ni še nikomur: rešiti v splošno zadovoljnost hrvatsko-srbski spor!

Edvard Koček in ljudska prosveta. Slavni 'kristjan' Koček je v nekem razgovoru rekel, da "smo se povsod kolikor toliko razvili zadnja leta, le v ljudski prosveti smo ostali v zagati in v primitivnih, večkrat prav vulgarnih oblikah propagandizma in utilitarizma, da sicer nimamo črkarskega analfabetizma, zato pa imamo hušega, padli smo v posnemanje nižjih civilizacij." Neki Janko Liška se je ob teh ugotovitvah zelo razburil ter poziva v "Poročevalcu" tovariša Kocbeka, naj malo bolj natančno utemelji to svojo hudo obsodbo, titovske ljudske prosvete. Doslej se nismo imeli prilike, da bi brali, kaj in kako Koček utemeljuje svojo hudo pa resnično sodbo. Zdi se nam, da tudi ne bomo imeli te prilike. Vse kaže, da je Janko Liška komunist in zato bo Koček postal lepo pohleven in pridjen.

Politik in pisatelj France Bevk je 21. septembra v Ljubljani slavil svojo 60. letnico. Na slovesnosti je bil glavni govornik France Koblar, ki je slavljencu orisal kot najvidnejšega kulturnega glasnika v zadnjih desetletjih na Primorskem. V imenu ljudske prosvete je pozdravil jubilara tov. Kimovec - Žiga. Slavljence se je na čiščenje toplo zahvalil in povedal marsikaj zanimivega iz svojega življenja. Vsega pa ni povedal: ni bilo časa za vse pa tudi modro ne bilo, če bi povedal vse.

Zgodba o tatovih in tatičih. V titovskem časopisu — ne pozabimo, da je tisk v Jugoslaviji svoboden! — beremo prav v vsaki številki hude kritike proti ljudstvu. Zdaj obzoro babico, ki zamenja svoj posel, zdaj bolničarko, ki brezsrčno postopa z bolniki, zdaj napadejo hajduka iz grmovja, ki hoče svojo nezmožnost na odgovornem mestu kamufilirati s surovostjo, sedaj poženejo iz službe punčko, ki je zakrivila, da se je v zadrugi pokvarilo 20 kg. čebule itd. Vedno po pravilu: tatiče je treba obesiti, velike tatove pa izpustiti. Verna slika razmer v komunističnem režimu, kjer ima vladajoča gospoda zmeraj prav in če se kaj pokazi, je treba krivce iskati med podrejenimi, po starem vojaškem geslu: oficir gnjavi narednika, ta kaplarja, kaplar pa rekruta, ki je končno kriv vsega. V slovensko gospodarstvo so novi gospodarji vrinili polno rezmožnega osebja, ki vsekakor povzroča zmedo v poslovanju, vendar glavna

KOLENDAR SVOBODNE SLOVENIJE ZA LETO 1951

prinaša izredno tehtna članka o u-sodi Slovencev pod tržaško državo in sedanje stanje Slovencev pod avstrijsko Koroško. Napisana sta na terenu pokazujeta naš problem zanimivo, jasno in točno!

Vsak Slovenec v svetu mora poznati to našo sedanjo najbolj bolečo rano!

krivda nj v tem osebju, pač pa v nemo-gočih navodilih in zahtevah nadrejenih vladajočih, ki iščejo žrtev za opravičilo svojih neuspehov med — rajo in pa v naravnem odporu, ki ga čuti in izvaja ves narod, ki obupno brani zadnje ostanke pravice in svobode.

Umrli so: celjski odvetnik dr. Jože Karlovšek, Ivan Rus, pos. in bivši gostilničar na Bledu — oče podpredsednika Ljudske skupščine sodnika Jožeta Rusa, odvetnik dr. Mirko Triller v starosti 70 let, pravni referent Gradisa dr. Fran Spiler - Muys. V Suhadolu pri Mengšu je umrl g. Avgust Rode, trgovec in gostilničar. Tu v Argentini zapušča 2 sestra in brata, v Združenih državah pa p brata.

Slovinci v Argentini

Mnogo je naročnikov našega lista, ki nimajo poravnane naročnine za l. 1950. Uprava Svobodne Slovenije jih prosi, da takoj store, kar so doslej odlašali, in poravnajo naročnino že v prvih dneh decembra.

Buenos Aires

Pevski zbor "Gallus" bo v nedeljo 3. decembra ob 19 uri priredil velik cerkveni koncert v cerkvi sv. Antona Padovanskega, Av. Lincoln 3751, Villa Devoto. Pri koncertu bo s samostojnimi točkami sodeloval naš priznani pianist g. Anton Soler - Biljenski. Na sporedu so dela Gallusa, Gruberja, Schuberta, Tomca, Schwaba, Mozarta, Gollerja in Haydna ter Rossinija. Vstopnina je 5.— pesov, čisti dobiček je namenjen preureditvi cerkve.

Papeška proslava v Ciudadeli. V nedeljo 26. t. m. je farna skupnost v Ciudadeli priredila papeško proslavo, na kateri je na povabilo sodeloval tudi SPZ "Gallus". Zapel je tri cerkvene pesmi in žel za svoj nastop toplo priznanje, tako da je moral eno pesem še navreči. Med občinstvom je bilo opaziti tudi precej slovenskih faranov.

Bariloche

Ob drugi obletnici bariloške kolonije slovenskih novonaseljencev bi hotel napisati nekaj vrstic o njenem gospodarskem napredku. Iz našega kraja smo se po navadi javljali samo s sportnimi poročili in opisi narave in da bo slika popolnejša, bom danes povedal, kako so si ljudje v materialnem oziru pomagali.

V Bariločah in okolici živi zdaj 49 novih naseljencev. Med njimi je sedem družin s 27 družinskih člani. Poleg tega imamo še dve mešani družini: ena Slovenka je poročena s Poljakom in en

PRIHODNI MESEC BO MINILO 10 LET ODKAR JE UMRIL DR. ANTON KOROŠEC. VSI SLOVENSKI NOVONASELJENCI PO VSEM SVETU SE BODO ODDOLŽILI SPOMINU VELIKEGA VODITELJA SLOVENSKEGA NARODA. PRIREDILI BODO SPOMINSKE PROSLAVE IN SE UDELEŽILI MAŠE ZA POKOJNEGA DR. KOROŠČA. SLOVENCI V BUENOS AIRESU BOMO IMELI V NEDELJO 17. DECEMBRA V VSEH CERKVAH, KJER SE OB NEDELJAH ZBIRAMO K SLOVENSKI MAŠI, ZA DR. KOROŠČA SV. MAŠO. POPOLDNE PA BO DRUŠTVO SLOVENCEV PRIREDILO SPOMINSKO PROSLAVO V SALEZIJSKI DVORANI NA BELGRANO.

Tatvine paketov iz Amerike. Od lanskega poletja dalje so kom. oblasti ugotovile nad 50 vlomov v vagone mednarodnega kosovnega prometa; zdaj so odkrili roparsko skupino železničarjev, ki sta jo vodila premikača Anton Čelan in Adolf Kancler, ter izsledili še 7 drugih pajdašev. Tatovi so dejanja že priznali. Celotno škodo cenijo na 400.000 dinarjev.

V fari Trstenik je v prvi polovici tega meseca umrl č. g. župnik Poljanec, brat ge. soproge ravnatelja Marka Bajuka. Pokojnik je pred smrtjo veliko pretrpel. Trikrat ga je zadela kap, narkar se ga je prišla še pljučnica. Številni pokojnikov prijatelji in znanci so darovali mnoge vence in cvetje. Pogrebba ki mu je prisostvovalo 12 duhovnikov, se je udeležila vsa fara in še mnogi prijatelji iz raznih karjev Slovenije.

Slovenec ima za ženo Argentinko.

Razumljivo je, da so se družinski očetje v prvi vrsti pobirali za materialni napredek. Osamosvojili so se (Jagrove gradbeno podjetje, Habijanov mesnica in Zidarjeva trgovina) in si postavili svoje hišice (Bavdaš, Jager, Grzetič, družina Sušec-Rackiewicz). Ne gre sicer niti za vile, niti za ogromna podjetja, toda začetek je storjen in mnoge težave prebrodene.

Med neporočenimi smo z eno izjemo v Bariločah sami moški. Ker se naša dekleta ne ožunačijo, da bi prišle sem dol, se bomo morali pač pobrigati za Argentinke in druge tujke, ako bo kateri mislil na poroko.

Kaj počno slovenski fantje v narodnem parku?

No, najprej bi omenil zadnja prišleca, Razingerja in Godca, ki sta si uredila čedno strgarsko in rezbarsko delavnico. Upamo, da jima bo dobro šlo. Smučarji? Jerman in Flere sodelujeta kot železokrivca pri gradnji kopalnega bazena v parku Cumelén na severni obali jezera. Dinko še vedno smuča na Cathedralu, kjer je argentinska smučarska zveza zbrala dva ducata najboljših argentinskih smučarjev v alpski kombinaciji, da se pod strokovnim vodstvom švicarskega trenerja vežbajo za vse ameriške tekme, ki so bodo vršile prihodnjo zimo na bariloških smučiščih. Trije fantje delajo pri državnih delih na Huemulu, dva krivita železo na novi stavbi v centru Bariloče. Ta ali oni se še drži pisarne ali trgovine. Budinek dokončuje svojo hišo in Tratnik se ukvarja s fotografiranjem, izdelovanjem spominčkov in vsem drugim, kar Bog dá in sreča junaske. Tudi zidarji so spet na delu — kdor se je oprijel tega poklica, ga bo težko pustil, ker malokatero delo na tuj

Hudo letalsko nesrečo je 21. septembra na Slemenu pri Zagrebu povzročila nagla vremenska sprememba.

Smrtne žrtve nesreče so: prvi pilot Borivoj Marković, drugi pilot Stevan Ot in mehanik Milorad Jovanović ter potniki: ing. Bedrih Strega in ing. Berivoj Stanić od generalne direkcije za proizvodnjo in predelavo nafte, Sava Ribič, uslužbenec "Jugoradia", novinar Svetozar Ljubenović, član uredništva "Politike", fotoreporter "Politike" Raka Ruben, tajnik mestnega ljudskega odbora na Reki Djuro Matijević in uslužbenec belgijskega poslanstva v Beogradu Pavle Mihajlović. — Nesrečo je preživel član posadke radiotelegrafist Nikola Jovanović, ki je izven življenjske nevarnosti.

Prekmursko sadjarstvo pred popolnim propadom? Murskosoboški okraj je dal še leta 1948 76 vagonov prvovrstnega sadja za izvoz. Lani so za izvoz mogli zbrati samo še 1 vagon v celem okraju. Zaradi izredno hitrega širjenja kaparja je letos okužba sadnih dreves že stoodstotna in grozi uničiti prekmursko sadjarstvo. Sicer vsa leta škropijo, pa ni videti nobenega uspeha. Sadjarski odseki kmet, zadrug obstojajo samo na papirju in so postopali s škropivom tako malomarno, da jim je pozimi zmrznilo n. pr. v Melincih, Rakičenu in drugje. Delavci, ki so škropili, niso nič boljši. Včasih so napravili škropivo premočno, da je vse ožgalo, včasih prevedeno, da sploh ni učinkovalo. Pa menda tudi sadjarji sami niso preveč navdušeno škropili.

račun tako dobro nese kot zidarstvo. — Skoraj isto bi veljalo o mizarjih in škodlarja, da nimamo v naši sredi nobenega čevljarja, ki bi z izdelovanjem hribovskih in navadnih čevljev lahko prav primerno zaslužil.

Z eno besedo: vsi delamo, kot se spomlad spodbodi, dasi letos spomlad kar neče prav priti v deželo. Dežuje obilo in po gorah leže še meterske plasti snega. A uverjeni smo, da bo poletna sezona spet uspešna, pa najsi bo že z ozirom na žep ali na izlete.

V. A.

Mendoza

Č. g. Janez Malenšek, slov. kaplan, je 18. t. m. v družbi dveh fantov obiskal 300 km daleč v puščavski pampi nahajajoči se kraj Nihuil, kjer preko 1000 delavcev vseh narodnosti gradi ogromen jez in elektrarno za več province. Ker je med tolikimi delavci tudi 9 slovenskih samcev, jim je g. Malenšek 19. t. m. maševal in pridigal kar v tamošnjem kinu, ki so ga za to priliko pristojni krogi stavili blagohotno na razpolago. Za fan- te je bil obisk in slov. pridiga pri maši resnično doživetje in so bili g. Malenšku za obisk zelo hvaležni.

HUGO WAST

47.

6 6 6

DRUGI DEL IVANE TABOR. — POSLOVENJENO S PISATELJEVIM DOVOLJENJEM.

Ker je bilo predvideti, da bode okoliščine pri bodočih papeških volitvah lahko zelo težke, če se ne bodo hitro izvršile vse priprave, je že Angelski papež sam zelo skrajšal ta rok. Tri dni je zadosti dolg čas, da pri današnjih prometnih sredstvih lahko pridejemo v Rim kardinali z vseh krajev sveta.

V starih časih, ko so bili papeži v Avignonu, so zgradili posebno monumentalno palačo za konklave, katere pa niso vporabljali večkrat kot dvakrat: prvič za izvolitev papeža Gregorja XI, ki je spet prenesel apostolski sedež v Rim, in drugič za izvolitev protipapeža Petra Luna (Bonifacija XIII), ki so se je udeležili samo štirje kardinali.

Pozneje — že v Rimu, so bili načrti, da se priredi za konklave stari Angelski grad; pozneje leta 1691 pa je papež Inocencij XII določil Lateran. Ni bilo za to določenega kraja, kajti od leta 1823 se je vporabil za volitev papeža Quirinal in sicer štirikrat: za Leona XII, Pija VIII., Gregorja XVI in Pija IX. Po napadu na Rim leta 1870 so kralji nove Italije izbrali Quirinal za

svoj sedež in konklave se pač ni mogel vršiti nikjer drugje kot v prostorih Vatikana.

Mnogo jih je bilo, ki so mislili, da se naše volitve ne bodo mogle vršiti v Vatikanu, kajti zdaj je Rimska Cerkev skupaj s kardinalskim zborom "šla v pustiv", kakor je oznanjala že Apokalipsa, in se zaprla v katecombe, da bi se rešila besnenja slabih vladarjev in brezbožnih narodov.

Petega dne tretjega tedna meseca 'veadarja' se je zaprla v Vatikan devetdeset kardinalov. Manjkali so samo iz Kitajske, pa tudi o teh se je govorilo, da bodo prišli pred koncem.

Ko je umrl papež je stopil kardinal-komornik k truplu, odkril mu belo tenčico, ki mu je zakrivala mrtev obraz in ga s srebrnim kladivcem udaril trikrat na čelo, ključč ga s krstnim imenom. Nato pa je izgovoril liturgične besede: "Resnično, papež je mrtev!" Vzel je papežu s prsta prstan, ki so ga pozneje pred kardinalskim zborom zlomili kot simbol, da je njegova papeška oblast prenehala. To je bilo pred štirimi

dnevi. Zdaj pa je mojster ceremonij zapodil vse ljudi ven iz zidovja po pravilih: "Extra omnes!" ključč, da morajo zapustiti palačo vsi, ki nimajo aktivne funkcije v koklavu; nato so se zaprla vrata in kardinal-tajnik je s tremi kardinali, predstojniki meniških redov, pretekkel vse vatičanske prostore daleč na okoli z bakljami v rokah, da se prepriča, da ni nikjer nobenega vsiljenca, ki bi jih utegnil motiti v teh slavnostnih dneh volitev.

Od smrti do konklave so minuli le štirje dnevi, toda v teh štirih dneh je pekel postoterial svojo delavnost in pretkanost.

Devetindevetdeset procentov svetovne tiska je sedaj začelo — vódeno po neki skriti nevidni sili — istočasno v vsaki uri, v vsaki obliki, v radiju, revijah, dnevnikih, kinih, da, v gledališčih in na shodih, s propagando za eno samo kandidaturo.

Oton V. je povabil vse kardinale posamič; da bi pridobil njihovo voljo, jim je obečal, da njegovo cesarstvo hoče obnoviti staro tradicijo imperija Otona I. in postati najmočnejši zaščitnik Cerkve, zaradi česar bi bilo seveda najboljšje, da izvolijo papeža sedanjih modernih nazorov, pa čeprav ga morajo izbrati izven kardinalskega zbora.

Tudi vladarica Agata bi jih rada pridobila im jim zato obljubljala vse mogoče. Nekatere je podkupljala z zlatom,

druge s kneževinami, da, celo kraljestva je obljubljala; nekaterim pa rente in premoženje. Vsem pa neizmerno slavo, ki si jo bodo pridobili s pomiritvijo duš.

Agata je bila zelo mlada, zelo lepa in še bolj pretkana. Podobna je bila oni Jeani Anžuvinski, Ivani I., kraljici neapeljski, ki je prodala svojo zemljo v Avignonu za 80.000 florintov papežu Klementu VII. in ki je bila sposobna, da ustreže svojim ambicijam, sprejeti zdaj sveto obhajilo iz papeževih rok, zdaj pa zadaviti svojega soproga, pa čeprav je bil kraljevski sin, kakor v njenem primeru Andrej Ogrski.

Devetdeset prvakov Cerkve, med katerimi so bili tudi bolni in zelo stari, so neustrašno poslušali cesarja, poljubili so roko cesarici in se šli zapret v Vatikan, kjer so ostali sami s svojo vestjo.

Nihče od njih se ni dal pregovoriti h kakšni obljubi, toda vsi so čutili cesarjeve namene in grožnje, ki jih je zavila v svoje lepe besede cesarica.

Ni bilo verjetno, da bo konklave že v nekaj dneh izbral novega papeža. Včasih je tak konklave trajal 36 dni, kakor pri volitvi Pija VIII., včasih 50 kot pri Gregorju XVI., pa tudi več, tri mesece in pol, kot za Pija VII., da, celo šest mesecev, kakor pri volitvah Benedikta XIV.

Toda okoliščine, ki so tako oteževale takratne volitve, še daleč niso bile tako zapletene kakor sedaj.

Slehermi osebni stiki z zunanjim svetom so bili prepovedani pod tako strogi- mi kaznimi, ki bi jih le bodoči papež mogel olajšati. Toda dovoljeno je bilo sprejemati časopise in neosebna javna sporočila.

V konklavu samem je vladal gregorijanski koledar in ure so se merile še po starih urah.

Ob osmih zjutraj drugega dne je zvonček vodje ceremoniala sklical vse kardinale v klavzuro, v zaprti prostor. Tega dne je dekan zbora opravil sveto mašo in vsi drugi so pristopili k svetemu obhajilu. Naslednje dni je vsak kardinal opravil v svoji sobi; če pa bi bil med kardinali kakšen neduhovnik, navadni diakon ali celo laik, kakor v prejšnji stoletjih, se je ta vsak dan udeležil svet- te maše.

Nato so oblekli "croceo" ali "croculo", obleko za konklave, predpisani od Gregorja XV., v svečanem in starodavnem slogu: pluvial iz violetne volne, z dolgim šlepom brez rokavov, prepet čez prsi. Pod njim pa nabran roketel in majhna pelerinca. Tako so šli zaporedoma v Sikstinsko kapelo, kjer so dvakrat na dan volili svoje kandidate, dokler bi eden izmed njih ne bil izvoljen.

Kako lep prizor je bil gledati jih, ko so šli skozi veličastno dvorano kraljev s sedmimi vrati, ki jo je dal zgraditi papež Pavel V. in jo okrasiti za sprejem ambasadorjev!

Uradna bilanca Titovih klavcev

Pred dobrima dvema letoma in pol, 15. marca 1948, so imeli v Jugoslaviji ljudsko štetje. Ljudsko štetje je zamotana stvar, vendar je preteklo le preveč časa, preden so prišli s številkami na dan. Razumljivo! Statistika je neusmiljena in njene številke kažejo stvari takšne, kakršne so. Zločinec, ki ne more utajiti zločina, išče olajševalnih okoliščin, ki naj bi zmanjšale porazen vtis zločina. Dve in pol leti čakanja z objavo rezultatov štetja je doseglo vsaj nekaj; čas je že zabrisal prve strašne vti-se zločina. Toda, zločin zato ni nič manjši!

Kaj so ugotovili Titovi klavci? Bomo napisali to, kar sami pravijo v "Poročevalcu": Ob izbruhu vojne je bilo na področju stare Jugoslavije, skupaj z Istro in Primorjem, 16.760.000 prebivalcev. Če bi ne bilo velikanskih izgub, ki so jih utrpeli narodi Jugoslavije v zadnji vojni in če ne bi bilo nazadovanja rojstev v vojnih letih, bi štela Jugoslavija na dan popisa že 18.300.000 prebivalcev. To pomeni, da znaša primanjkljaj okrog 2 in pol milijona. — Rezultat ljudskega štetja je dal številko 15.772.000 prebivalcev.

Dva in pol milijona človeških življenj! To se pravi 15 odstotkov vsega prebi-

valstva. Z drugimi besedami: fara in občina s 1000 prebivalci je izgubila 150 ljudi in velike edinice s 5000 prebivalci so dale ogromne krvno žrtev do 800 človeških življenj. Če pogledamo v domovino, bomo videli, da te strašne številke odgovarjajo resnici. Naj omenim le nekatere mučniške občine in fare: Stari trg, St. Jernej, Šmihel, Žužemberk, Begunje itd. Ta odstotek se zviša skoro na 30, ako vpoštevemo, da je med žrtvami bilo sorazmeroma malo žensk. Še več: če računamo, da je med moškimi dal največ žrtev mladi rod med 13 in 35 letom starosti, se pokaže to klanje v vsej grozoti. Saj vemo, da so po Sloveniji vasi, kjer žive poleg žensk le še otroci in starčki. In to je v načrtu komunizma: starčki bodo pomrli, mladi rod bo vzgojen v komunistični ideologiji in dežela bo padla v prihodnjem rodu kot zrel sad v naročje brezbožnega komunizma.

Kdo je zakrivil to strašno klanje? Vemo, da je veliko žrtev zahtevalo krvavo obračunavanje med Hrvati in Srbi, vemo, da so morili naše ljudi Nemci, La-hi, in Madžari, vemo, da so umirali naša ljudje po ječah in koncentracijskih taboriščih, vendar je popolnoma gotovo, da je velika večina teh žrtev padla po krivdi komunistov. Mirno lahko rečemo, da ima takozvana komunistična osvobodilna borba na vesti poldrugi milijon človeških življenj.

Močno so se oddolžili svojemu geslu: Žrtve morajo biti! Zelo so se približali načelu komunističnih klavcev, ki so po naši deželi vpili: Nič zato, če nas samo pet ostane; zmagali bomo!

Ta strašni pokolj se je zgodil ob popolni brezbrzičnosti in brezsrčnosti takozvanega kulturnega sveta. Še več: rabili so dobivali moralno in materialno

pomoč svobodoljubnih zahodnjakov, češ, naj teče kri ubogih Balkancev, saj ta kri ni ne angleška ne ameriška.

Pastorka Slovenija je v tem klanju na prvem mestu. Po objavljenih statistikah sicer ni mogoče ugotoviti, kolik je vpadek prebivalstva v Sloveniji, vendar nam edina objavljena številka, da je imela republika Slovenija ob ljudskem štetju 1.392.000 prebivalcev, da misliti. Vključitvi primorskih Slovencev — nad 200.000 jih je prišlo pod Jugoslavijo — Slovenija ni napredovala v številu prebivalstva.

Še eno zanimivost podaja ta statistika: V Sloveniji se je število prebivalstva v zadnjih dveh in pol letih pomnožilo za 30.000. Ta neznatni naravni prirastek opravičuje članek z majhnim številom rojstev v Sloveniji. Previdno pa zamožli, da se je umrljivost izredno povečala. Če bi omenil tudi to, bi moral govoriti o žrtvah, ki jih še vedno terja komunizem: o ljudeh, ki padajo kot žrtve komunističnih sodišč, ki umirajo po ječah in mučilnicah, ki izginjajo sredi noči iz svojih domov in se ne vrnejo več, pa tudi o vseh onih, ki umirajo na posledicah nezadostne zdravniške oskrbe, vsled pomanjkanja zdravil, vsled lakote in vsled žalosti in doživetih ponižanj in moralnih muk.

In čemu vsa ta kri? Zato, da peščica komunističnih oligarhov živi v vsem razkošju, medtem ko delavec prostovoljno dela za eno plačo skoro dvojni šilt, ko gospodinja izgublja dneve z letanjem po trgovinah, da dobe ščepec sladkornja ali kosček mila, ko se na trgu v dolgih kačah prerivajo okrog košare solate in ko ljudstvo hodi boso in raztrgano in nima več krpe in ne šivanke in niti, da bi se zašili.

Kaj pravi na vse to maršal Tito? Ko prosjači pri zahodnih državah za denar in za kruh, prostodušno priznava, da se je zmotil, ker je slepo sledil navodilom Moskve. Seveda se je zmotil, a to njegove krivde prav nič ne zmanjša! Kot kajnu, veljajo tudi njemu in njegovim klavcem besede: Kri tvojega brata vpije k meni po maščevanju.

DARILA ZIVILA, TEKSTILNO BLAGO, ZDRAVILA. ZA VSE DRŽAVE.

Iz Buenos Airesa pošiljamo 5 kg težke pakete v Jugoslavijo, Avstrijo, Nemčijo, Čehoslovaško in druge države: Posteljino, srajce, blago, čevlje, usnje, rabljeno obleko: mast, slanino, šunko, med, salame in čokolado.

PANETH y Cia.
DIAGONAL NORTE 501 — Of. 810
T. E. 30-7352

Imprenta "Dorrego", Dorrego 1102 - Bs. Aires

Slovinci, Slovenke! Počastite spomin dr. Antona Korošca ob desetletnici njegove smrti! Udeležite se spominske proslave, ki jo priredi Društvo Slovencev v nedeljo 17. decembra ob 18.15 uri popoldne v dvorani salezijanskega zavoda na Belgrano! Udeležite se v čimvečjem številu sv. maše za dr. Korošca, ki se bo darovala v cerkvah, kjer se redno vrši slovenska maša, in sicer: na Belgrano, v Ramos Mejia, San Martinu in v Lanusu.

PISMO IZ SEVERNE KAROLINE

Prav hvaležen sem Vam, da ste mi začeli pošiljati Svobodno Slovenijo. Vsa-ke številke sem zelo vesel in jo vso preberem in dam brati tudi drugim. Vsem jo tudi priporočam, da se nanjo naroče.

Tu v Severni Karolini kar dobro živimo. Delamo na kmetih. Zaslužimo pa seveda bolj malo. Samo 30 centov na uro. Hudo je tudi to, ker smo oddaljeni 7 milj od naše cerkve. Pa kljub temu se vsako nedeljo vozimo k maši. Po nas pride avto.

Sedaj se bomo preselili na novo mesto. Naslov Vam bomo že pravočasno sporočili.

Vse Slovence v Argentini prav lepo pozdravlja družina Jelar

Kupim dobro ohranjeno harmoniko (ne klavirske). Ponudne na upravo Svobodne Slovenije.

AVSTRALIJA — namerava uvesti redno vojaško službo; pozvala bo že letos 15.500 rekrutov pod orožje; v teku nekaj let bo imela stalno vojsko izvežbanih rekrutov: 15.000 pehote, 5000 letalstva in 1000 v mornarici.

PORAVNAJTE NAROČNINO

Frizerski salon "Vena"

PRVI SLOVENSKI V BS. AIRES se vljudno priporoča vsem gospem in gospodičinam za cenjeni obisk. Trajna in vodna ondulacija, kakor tudi druga dela po Vaši želji in okusu. Cene solidne.

Obiščite nas v
Calle ERCILLA 6120
Iz Liniersa pridete s colectivom št. 15 v petih minutah
VILI - VENA POTOČNIK

SLOVENCİ, POZOR!

Po Rdečem križu na Reki (Fiume) pošilja moko v vrečah in ostale večje pošiljke vsakovrstnih živil znano izvozniško podjetje

J. FABRIS & Co., NEW YORK

Pojasnila dajejo zastopniki za Južno Ameriko
BUENOS AIRES, CALLE ESTADOS UNIDOS 4359
Telefon 60-7080

Uradne ure: od 15.30—19.30 ure.
Na razpolago tudi izvrstno vino — belo in clarete — v pletenkah po 10 litrov naravnost iz kleji Yuma (Rioja)

Trgovina z nabožnimi predmeti in papirjem

"SANTA JULIA"

Victor Martínez 39

PISEMSKI PAPIR vseh vrst in oblik, PERESA, črnilo, svinčnike, BIROME, lepa NALIVNA PERESA, ZVEZKE, šolske TORBICE, pisarniške POTREBŠČINE,

DAMSKÉ ROČNE TORBICE in lepe AKTOVKE, RAZGLEDNICE za voščila, božič in mesta Buenos Airesa,

ALBUME in vogličke za albume, beležnice in različne NOTESE, KIPE, podobe, KRIŽE, svetinje, ROČNE VENCE, kropilnike, BREZIJSKE PODOBE etc., KADILO in SVEČE ter JASLICE.

Vse to in še mnogo drugega koristno-potrebne Vam nudimo po zmernih in nizkih cenah. POPRAVLJAMO Vam hitro in dobro Vaše spominske ročne vence. Priporoča se Vaši naklonjenosti

Santería y Papelería
"SANTA JULIA"
Victor Martínez 39

CANGALLO 439, Oficina 602

"TRANSITO"

T. E. 34-9185

ENCOMIENDAS INTERNACIONALES

URADNE URE: OD 9. DO 18.

NAROČNIKI, KI NAROČAJO PAKETE PO POŠTI, NAJ POŠILJAJO ALI GIRO POSTAL ALI ČEK!

POŠTNI PAKETI SO ZAVAROVANI PROTI POPOLNI ALI DELNI IZGUBI ZA VSE DRŽAVE

Naslovljenec dobi paket brez vsakih stroškov v šestih do devetih tednih, kakor je pač država, v katero je paket namenjen. Vročitev paketov garansiramo. Plačilo zavarovalnine pa izpade v primerih višje sile kot n. pr. mednarodne vojne ali državljanske vojne itd.

KA KOVOST PAKETOV: VSE BLAGO JE PRVOVRSTNO.

Ta cenik razveljavlja vse dosedanje cenike.

No. 1	\$ 33.—
2,25 kg riža	
2,25 kg sladkorja	
No. 2	\$ 33.—
4,5 kg riža	
No. 3	\$ 33.—
4,5 kg sladkorja	
No. 4	\$ 38.—
1 škatla (1140 g neto z govejim jezikom)	
3 kg riža	
No. 5	\$ 43.—
4 škatle (4 kg neto) čebelnega medu	
No. 6	\$ 44.—
2 kg riža	
2 kg svinjske masti	
No. 7	\$ 44.—
4 kg mila za pranje	
300 g toaletnega mila	
No. 8	\$ 45.—
2 kg svinjske masti	
3 konzerve govejega mesa	
1 steklenica mesnega izvlečka	
1 konzerva paradižnikove mezge	
No. 9	\$ 45.—
2 kg moke	
2 kg sladkorja	
400 g dišav	

No. 10	\$ 48.—
1 kg surove kave Santos	
2 kg sladkorja	
1,5 kg riža	
No. 11	\$ 48.—
4 kg neto svinjske masti	
No. 12	\$ 48.—
2 kg riža	
1 kg govedine (pecho de vaca)	
2 konzerve z govedino	
1 steklenica mesnega izvlečka	
No. 13	\$ 54.—
1 kg prekajene slanine	
1 kg svinjske masti	
2 kg čebelnega medu	
No. 14	\$ 55.—
1 kg Santos kave v zrnju	
3 kg neto čebelnega medu	
No. 15	\$ 55.—
10 konserv govejega mesa	
No. 16	\$ 56.—
2 kg neto svinjske masti	
2 kg prekajene slanine	
No. 17	\$ 58.—
1 kg Santos kave v zrnju	
3 kg neto svinjske masti	
No. 18	\$ 60.—
4,5 kg riža	
4,5 kg sladkorja	
No. 19	\$ 60.—
9 kg riža	

No. 20	\$ 60.—
9 kg sladkorja	
No. 21	\$ 67.—
2 konservi 2280 g neto z govejim jezikom	
6,5 kg riža	
No. 22	\$ 75.—
2 kg Santos kave v zrnju	
1,5 kg sladkorja	
1 kg riža	
No. 23	\$ 78.—
3 kg moke	
3 kg sladkorja	
2 kg čebelnega medu	
400 g dišav	
No. 24	\$ 80.—
8 konserv (8 kg neto) s čebelnim medom čistim	
No. 26	\$ 87.—
1 kg Santos kave v zrnju	
2 kg sladkorja	
2 kg svinjske masti	
2 kg riža	
1 kg govedine (pecho de vaca)	
½ kg marmelade	

No. 27	\$ 96.—
1 konzerva z govejim jezikom (1140 g)	
1 kg slanine	
2 kg svinjske masti	
1 kg riža	
1 kg čebelnega medu	
1 kg sladkorja	
½ kg kakaa	
No. 30	\$ 150.—
1 kg Santos kave v zrnju	
1 kg sladkorja	
1 kg marmelade	
1 kg čistega čebelnega medu	
1 kg svinjske masti	
1 kg prekajene slanine	
1,14 kg govejega jezika	
1 steklenica (100 g) mesnega izvlečka	
1 manjša konzerva s svinino	
250 g angleškega kakaa	
200 g Ceylon čaja	
400 g izbranih dišav	
No. 31	\$ 38.—
4,5 kg moke	
No. 32	\$ 80.—
4,5 kg moke	
4,5 kg sladkorja	
No. 33	\$ 100.—
2,5 kg surove kave	